

зори до пладнѣ — 12 часа, и отъ два часа, слѣдъ обѣдъ, до мръкване. При всичко, че доброволцитѣ не бѣха навикнали къмъ такъвъ усиленъ и еднообразенъ трудъ, тѣ съ голѣмо прилежание и търпѣние прѣкарваха цѣлия день въ новото си занятие. Въ часоветѣ за почивка и въ празнични дни едни отъ доброволцитѣ се събираха на купчини и изучаваха имената на началството си, други правяха ружейни приеми, трети маршируваха, четвърти се катеряха по гимнастиката и т. н. Слѣдъ такова съ присърдце занятие, не е удивително, че доброволцитѣ показаха извънреденъ успѣхъ: къмъ денятъ за смотра тѣ имаха изгледъ на стари войници.

Очакваше се пристигването на Императора Александръ II въ Кишиневъ. На 12 Априлъ 1877 г. още отъ сутринята улицитѣ се пълняха съ многочисленъ народъ, който отиваше на обширното поле на сѣверо-источната частъ на градътъ — площадъ „Ришкановка“, за гдѣто се отведе и войската отъ кишиневския гарнизонъ и се построи въ двѣ линии — пѣхотата въ първата, а артилерията и кавалерията въ втората линия, за прѣдстоящия императорски смотръ. И еднитѣ и другитѣ очакваха прѣдстоящото обявяване война на Турция. Слѣдъ 56-й п. житомирски полкъ бѣше построенъ пѣшия на Негово Императорско Височество Главнокомандующия на дѣйствующата армия кенвой, въ двувзводни колони. Доброволцитѣ отъ пѣшия конвой имаха извънредно добъръ войнишки изгледъ: „стойка“ и „виправка“ добри, лица весели и засмѣни, а красивия имъ мундиръ, „българката“, и черния съ зелено дѣно калпакъ имъ придаваха още по-добъръ войнишки изгледъ. Началството, като гледаше своитѣ еднонедѣлни ученици, бѣше увѣрено, че тѣзи балкански левове пѣма да отстѣпятъ на сѣвернитѣ орли. Наистина, учители и ученици, увѣрени въ пълния успѣхъ на прѣдстоящия смотръ, съ нетърпѣние очакваха идването на Императора, още повече, че войскитѣ отдавна бѣха построени и изравнени по жалоньоритѣ. Най-послѣ, въ 10 часа сутренята, даде се условния знакъ, отъ поставенитѣ за тѣзи цѣль войници, за идването на Височайшия инспекторъ — Царя.

Раздаде се командата „смирно, жалоньори по своимъ мѣстамъ“ и пр., която команда, като ехо се разнесе по обширното поле, покрито съ войски отъ всичкитѣ родове оружия. Въдвори се мъртва тишина. Само тукъ тамъ още се виждаха адютанти и ординарци да прѣпускатъ конетѣ си, но скоро и тѣ заеха